

האנאלפנתים

של צה"ל

כתבה שניה בסדרה

על בתי הספר

הצבאיים: חיילים

המגיעים לצבא נשאים

יודעים קרוא וכתוב

והמורות מנסות להציל

אותם מגודל של

בתי סוהר

העברית חוגגת

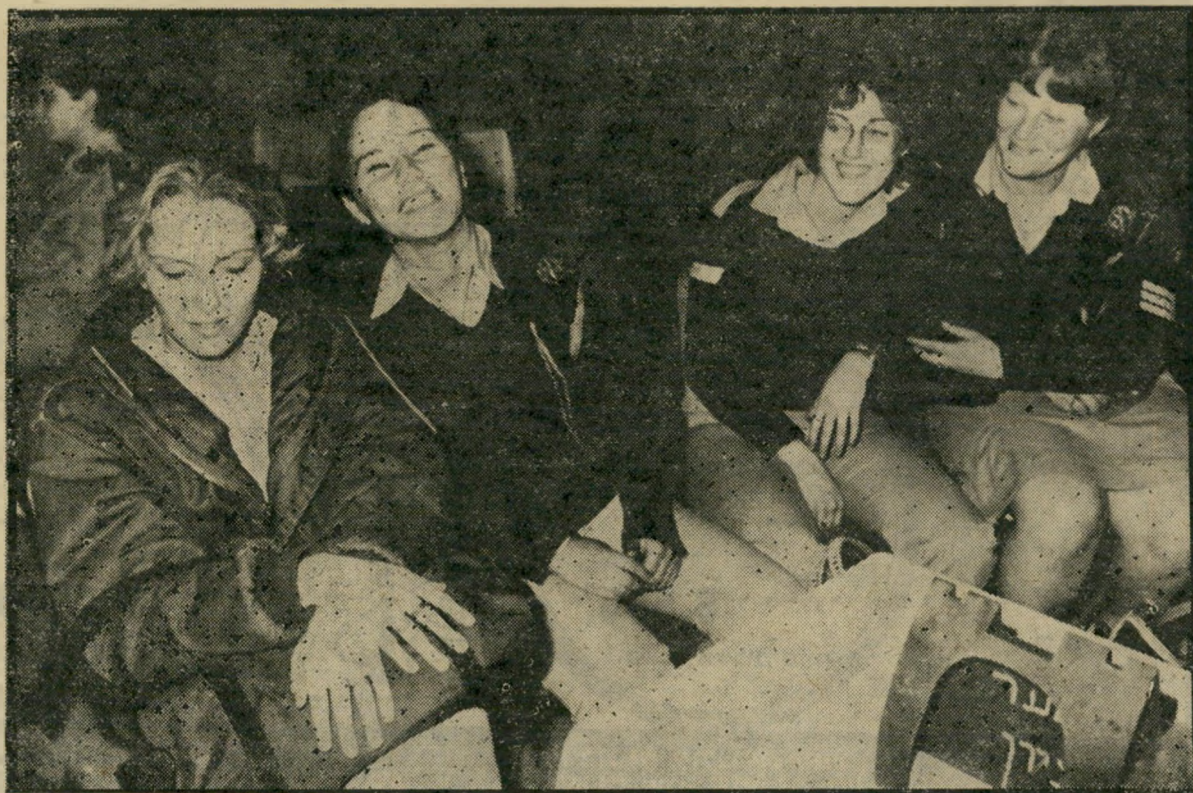
ה מקורבים ירמטב"ק, רביאלוף (רפול") איתן, טוענים כי אילו יכול, היה מכפיל ומשלב את הסעיף התקציבי של צה"ל בנושאי החינוך. כיום מוציא הצבא סכום של כ-90 מיליון לירות לשנה על חינוך חייליו. בעיקר לחינוך יסודי של חיילים אנאלפבתיים או הקרובים לדרגה זו. רפול אוהב את מיבצע החינוך, ומתמיד בדרישתו להגדיל את התקציב. גם ראש אכ"א, האלוף משה נתיב, רוצה ביותר

כסף וביותר כיתות לאותם חיילים. ראש אכ"א הוא הממונה על המערכת של קצין חינוך-ראשי, וזה האחרון, תת-אלוף אבי זוהר, רוצה. אף הוא, כמובן, כעוד כסף ובעוד תלמידים. זהו המכנה המשותף היחידי לשלושה אלה, הקובעים במידה רבה את החינוך הצבאי. אבי זוהר, מהנדס במיקצועו, מלא התפעלות מהמיבצע שלו עצמו. הוא מדבר על מיספרים ועל כמות, ואילו אנשי ה"חינוך טוענים שהוא אינו שם די דגש

על הצד האנושי ועל הצד התוכני. גם ראש אכ"א, בשיחות לפירסום ובישיחות עם אישים שמחוץ למערכת, מעלה על נס את הישגי השנתיים האחרונות בכל מה שנוגע לחינוך בצה"ל. אולם הקרר ביים לראש אכ"א יודעים, כי הוא אינו מרוצה מקצין החינוך-הראשי שלו. היח"ס ביין ראש אכ"א האלוף משה נתיב לבין פיקודו קצין החינוך-הראשי זוהר אינו תקינים. ראש אכ"א ממורמר על כך שרפול הצניח לו את זוהר, החסר כל

ידע והשכלה בשטח החינוך. אבי זוהר היה קצין-ההנדסה של פיקוד-הצפון בתי קופתו של רפול, ועוד קודם שרפול קיבל את תפקיד הרמטכ"ל, הוא הבטיח לזוהר שכאשר יתמנה לתפקיד זה ימנה אותו לקצין-החינוך-ראשי.

יחסים בין קצין לפיקודו, בעיקר כאשר שניהם בדרגה כה בכירה, עלולים להפריע לפעולת המערכת. אנשי קצין-החינוך ראשי יודעים, כי גם במקרה זה, הי עובדה ש"נתיב ואבי זוהר אינם בראש אחד", גורמת במיקרים רבים, בלתי-משמעותיים לכאורה, לקצרים הפוגעים במערכת כולה. קורה שאנשים שנתיב רוצה להעביר למערכת אינם מתקבלים. רק מפני שהוא זה שהמליץ עליהם, גם אם כישוריהם מתאימים. במקרים אחרים, כש זוהר רוצה לקדם קצינים העוסקים בחינוך, מפני שהוא יודע שאחרת יאבד אותם, מסרב נתיב להילחם עבור השגת תקנים למענם, והקצינים עוזבים. לדברי מי שהיה מפקד מחנה-מרכוס, סגן-אלוף זאב פלג, כזה היה המקרה שלו. למרות השערוריה שפרצה סביב שירותו של פלג (העולם הזה 2230), הוא נחשב בכיר ביותר, מבחינת השכלתו הרישמית הידוע שלו, בכל מערכת-החינוך של צה"ל. אבי זוהר הכיר בכך. לדברי פלג היתה הישארותו בשירות הצבאי מותנית בקבלת דרגת אלוף-משנה. אבי זוהר רצה לכונן תקן חדש: מפקד כל מערכת ההשכלה של צה"ל, אשר יפקד על כל בתי-הספר הצבאיים. כך, הוא חשב, יוכל לתת לפלג את דרגת אלוף-המשנה. מי שהיה צריך להחליט על התקן החדש התנגד לעשות כן בתקופת צימצום. אולם זוהר ופלג טוענים, כי אילו היה נתיב מחליט להילחם עם על כך, היה התקן מועלה על המצבה ופלג היה מקבל אותו. סופה של הפרשה היה בפרישתו של פלג מהשירות הצבאי.

מורות וחתיכות

ארבע מורות במחנה-מרכוס בעת אחת מהמסיבות הנערכות לצוות בבית-הספר. בניגוד למחנה אולגה, ידוע מרכוס

כפתיחות הרבה שלו לחיי חברה ובחוסר הנוקשות הצבאית שלו. בתמונה למעלה מימין: חיילים-תלמידים במחנה אולגה בעת מיסוד, ובתמונה משמאל: אחת ממורות מחנה מרכוס, אורנה וייס.

14 אלף

חיילים

מ קרים כאנה אינם בגדר רכילות צבאית. השיבוטים היא מעל ומעבר לכך, כאשר בוחנים את בעיות ההשכלה העצומות שבפניהן עומד הצבא, ובפניהן עומדת המדינה כולה. המיספר המזהים